

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Casertana Costruzioni Srl

Strona pozwana: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Azienda Regionale Campania per la Difesa del Suolo – A.R.CA.DI.S.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 47 ust. 2 i art. 48 ust. 3 dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾, tak jak zostały zastąpione przez art. 63 dyrektywy 2014/24/UE⁽²⁾, stoją na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu, które wyklucza lub może być interpretowane w ten sposób, że wyklucza możliwość wskazania przez podmiot gospodarczy, czyli podmiot, który uczestniczy w przetargu, innego przedsiębiorstwa w miejsce tego, które zostało pierwotnie wybrane jako „przedsiębiorstwo pomocnicze” i które utraciło w całości lub w części kwalifikacje wymagane do udziału w tym przetargu, co powoduje wykluczenie tego podmiotu gospodarczego z przetargu z powodu zdarzenia, którego nie można mu przypisać ani obiektywnie, ani subiektywnie?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

⁽²⁾ Dyrektywa 2014/24/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94, s. 65).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja) w dniu 22 kwietnia 2016 r. – Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Uprigaz - Union professionnelle des industries privées du gaz/Premier ministre, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer.

(Sprawa C-226/16)

(2016/C 251/13)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eni SpA, Eni Gas & Power France SA, Uprigaz - Union professionnelle des industries privées du gaz

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'environnement, de l'énergie et de la mer

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 994/2010 z dnia 20 października 2010 r.⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie nakładało na dostawców gazu ziemnego dodatkowe wymogi wynikające z włączenia do zakresu definicji „odbiorców chronionych” – których zużycie gazu pozwala ustalić zakres obowiązków magazynowania mających na celu zapewnienie ciągłości dostaw – odbiorców, którzy nie zostali wymienieni w art. 2 ust. 1 tego samego rozporządzenia?

- 2) Czy art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 994/2010 z dnia 20 października 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, aby państwo członkowskie nakładało na dostawców gazu ziemnego obowiązki dotyczące objętości składowanego gazu oraz prędkości jego poboru, a także obowiązki związane ze zdolnością magazynowania osiągniętą w związku z obowiązkiem utrzymywania zapasów magazynowych na terytorium tego państwa członkowskiego, przewidując jednocześnie, iż minister, dokonując oceny zdolności magazynowej, jaką dysponuje dostawca, bierze pod uwagę inne dostępne mu instrumenty modulacji?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 994/2010 z dnia 20 października 2010 r. w sprawie środków zapewnających bezpieczeństwo dostaw gazu ziemnego i uchylenia dyrektywy Rady 2004/67/WE (Dz.U. L 295, s. 1)

**Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 26 lutego 2016 r. w sprawach
połączonych T-546/13, T-108/14 i T-109/14, Ante Šumelj i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu
25 kwietnia 2016 r. przez Antego Šumelja i in.**

(Sprawa C-239/16 P)

(2016/C 251/14)

Język postępowania: chorwacki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ante Šumelj, Dubravka Bašljan, Đurđica Crnčević, Miroslav Lovreković, Drago Burazer, Nikolina Nežić, Blaženka Bošnjak, Bosiljka Grbašić, Tea Tončić, Milica Bjelić, Marijana Kruhoberec, Davor Škugor, Ivan Gerometa, Kristina Samardžić, Sandra Cindrić, Sunčica Gložinić, Tomislav Polić, Vlatka Pižeta (przedstawiciel: M. Krmek, odwjetnik)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- Uwzględnienie zarzutów przedstawionych przez wnoszących odwołanie w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.
- Obciążenie drugiej strony postępowania kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Po dokonaniu analizy wyroku Sądu wnoszący odwołanie podnoszą szereg zarzutów prawnych:

1. Wnoszący odwołanie uważają, że Sąd naruszył prawo na ich niekorzyść, ze względu na to, iż nie uznał, że Komisja uchybiła ciążącemu na niej obowiązkowi monitorowania wdrażania traktatu dotyczącego przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej w części odnoszącej się do wprowadzenia zawodu komornika publicznego do porządku prawnego Republiki Chorwacji zgodnie z art. 36 aktu dotyczącego przystąpienia, który wyraźnie stanowi, że „Komisja dokładnie monitoruje wszystkie zobowiązania podjęte przez Chorwację podczas negocjacji akcesyjnych, w tym również zobowiązania, które muszą zostać zrealizowane przed dniem przystąpienia lub z dniem przystąpienia”. Działania monitorujące Komisji dotyczyły w szczególności zobowiązań podjętych przez Chorwację w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości i praw podstawowych (załącznik VII).
2. Sąd naruszył prawo, stwierdzając w pkt 57 wyroku (wbrew temu, co wskazano w pkt 52 wyroku), że z żadnego z zobowiązań określonych w załączniku VII do aktu dotyczącego przystąpienia, na który powołują się skarżący, nie wynika obowiązek ustanowienia przez Republikę Chorwacji zawodu komornika publicznego ani tym bardziej obowiązek podjęcia na tej podstawie przez Komisję określonych w art. 36 aktu o przystąpieniu działań w celu zapobieżenia uchyleniu ustawy o komornikach publicznych.